

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Fiskalna politika (hr)". Rad ima 19 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

1. EKONOMSKA POLITIKA Ekonomska politika je dio državne politike koji se bavi odnosom države i gospodarstva. Postoje četiri vrste ekonomske politike:

o o o o

Politika cijena i dohodaka Monetarna politika Fiskalna politika Politika ekonomskih odnosa s inozemstvom (vanjskotrgovinska politika)

Pod ekonomskom politikom razumijevamo svjesne, namjerne promjene određenih ekonomskih varijabli (instrumentalnih varijabli) koje čine subjekti ekonomske politike, radi ostvarenja nekog unaprijed određenog cilja. Potreba za promjenama ekonomskih varijabli nastaje kada spontani tijek ekonomskih događaja ne vodi ostvarenju željenog cilja. Pri ostvarivanju ciljeva ekonomska politika se služi određenim sredstvima instrumentima. Instrument je, prema tome, sredstvo s pomoću kojeg se određeni cilj ostvaruje.

1

Ekonomska politika se može ilustrirati stablom, koje ima četiri grane koje predstavljaju vrste ekonomske politike: politika cijena i dohodaka; monetarna politika; fiskalna politika i politika ekonomskih odnosa s inozemstvom (vanjskotrgovinska politika). Svaka grana tj. vrsta ekonomske politike ima ogranke, mjere, instrumente ekonomske politike. To stablo raste na tlu koje se zove ekonomska analiza. Kao što i na slabom tlu stablo teško raste, tako ni ekonomska politika ne može biti dobra ako ima slabu analitičku podlogu.

Ciljevi ekonomske politike su brojni, ali kao osnovne moglo bi se izdvojiti: ostvarivanje poželjne stope gospodarskog rasta uz održivi razvoj i konkurentnost, smanjivanje stope nezaposlenosti (nova radna mjesta, težnja punoj zaposlenosti), stabilnost cijena (suzbijanje inflacije), uravnotežena platna bilanca (smanjivanje deficita izvozom, manjim uvozom), smanjenje siromaštva i povećanje socijalne stabilnosti preraspodjelom dohodaka, mjerama socijalne politike. Većina ciljeva ekonomske politike ne može se istovremeno provoditi u potpunosti jer su često kontrarni jedni drugima. Zbog toga je važna lista prioriteta među ciljevima koju određuje izvršna vlast - nositelj ekonomske politike pojedine zemlje.

2

2. FISKALNA POLITIKA Pod pojmom fiskalne politike obično se podrazumijeva korištenje instrumenata javnih financija tj, javnih prihoda i javnih rashoda, za ostvarivanje ciljeva ekonomske politike. Fiskalna politika se bavi načinima prikupljanja novca u državnu blagajnu i njegovog trošenja. Sastoji se od porezne politike i politike javnih rashoda. Pojam politika potječe od grčke riječi polis = država tj. riječi politikos = državni, javni, građanski. Politika je djelatnost vezana za upravljanje odnosno rukovođenje državom. Pojam fiskalan potječe od latinske riječi fiskus, koja označava državnu blagajnu i pravnu osobu koja je nositelj imovinskih prava i zastupa je u svim njezinim imovinsko-pravnim odnosima. Fiskalna se politika može definirati kao svjesna promjena državnih prihoda i rashoda kojima je svrha ostvarivati makroekonomske ciljeve ekonomske politike, poput pune zaposlenosti, stabilnih cijena, zadovoljavajuće stope rasta gospodarstva i ostvarivati eksternu ravnotežu Tri su tipične zadaće fiskalne politike:

o o o

rast domaćega proizvoda, stabilnost cijena i domaćega proizvoda i pravedna raspodjela dohotka.

Učinci fiskalne politike su oni koji se svrstavaju u realizaciju tzv. kratkoročnih ciljeva fiskalne politike. Ako se fiskalnom politikom žele postići neki dugoročniji ciljevi, tada se to postiže izmjenom u fiskalnom sustavu. Ponekad ne možemo znati da li će se određena mjera, odnosno određena fiskalna tehnika primjenjivati u fiskalnom sustavu dulje vremena ili ne, tj. da li je mjera privremenog ili trajnog karaktera. Prema tome, određena promjena fiskalne politike vremenom postaje sastavni dio fiskalnog sustava. Fiskalna politika uključuje politiku oporezivanja (prikupljanja prihoda) na jednoj strani te državne izdatke (politika proračunskih izdataka) na drugoj strani. Svojim aktivnim uključivanjem u potrošnju, država troši dio dobara i usluga koje se nalaze na tržištu. Ovisno o strukturi izdatka države, potražnja za onim dobrima koje država nastoji nabaviti, raste pa stoga u nacionalnom gospodarstvu raste i ponuda tih dobara. Rast ponude dobara i usluga zapravo znači da raste broj zaposlenih koji proizvode potraživana dobra državne potrošnje. S druge strane, država prikuplja sredstva oporezivanjem. Lociranje nacionalnih resursa u pojedine djelatnosti ovisi između ostalog o poreznom opterećenju po pojedinoj djelatnosti. Neke djelatnosti su radno intenzivne, dakle, više radnika dolazi na jedinicu kapitala, stopa oporezivanja ujedno određuje i razinu zaposlenosti. U vrijeme inflacije često se primjenjuje kontrakcijska fiskalna politika u vidu povećanih poreza i smanjenja javnih rashoda. U vrijeme depresije primjenjuje se ekspanzivna fiskalna politika u vidu smanjenja poreza i porasta javnih rashoda.

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD
MOŽETE PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com